

רחל מרחלת על כל העולם

מזל טוב

ירדנה

ש...ש...ש...

כחשאי, במיטרתין, נישאו ירדנה ארזי ונתן תומר. על כל העולם עברו. על מי לא? נחשו!

כשבוע שעבר הכתחתי שיינשאו אך שבוע-שבועיים. ובניתיים, אחרי שבילבלתי את האוייב, שלחתי צלמת גדולה עם מצלמה קטנה לאמבוס במלון קרלטון. למלון התגנבה ועלתה במעלית. אך לאיזור הבריכה על הגג — זה לא! לא הואילו שום תרגילים. האיזור סגור.

אבל עין רואה ואוזן שומעת מרווחת: הכלה בשימלה לבנה, מעשה ידיה של פורטוגה, ניצבה ליד החתן, הלבוש בלבן אף הוא, כשלצידם ילדיו וכי"ס 30 קרואים. הכל התנהל חמש-חמש. אחרי החופה והסעודה ירדו החתן-כלה לדירה מרוהטת (סוויטה בלעז) של המלון, לליל-דבש ארוך.

הצלם הוחתם על חוזה, שאת הצילומים לא יפרסם. וליתר ביטחון נחטף הסרט ופותח כחשאי. רק תמונות מצונזרות נשלחו למחרת עליידי הכלה לעיתונים. אף באחד מהצילומים לא נראים האורחים. מרוע?

כי כשרק 30 מוזמנים — 1500 נעלבים. אפילו אחות אמה של ירדנה לא הוזמנה. וחבריה האמנים היו מיוצגים עליידי משלחת נבחרת, כמיספר האצבעות על כף-יד אחת.

נישואיה השניים של ירדנה והשלישיים של נתן עברו, איפוא, בשקט, הרחק מהזרקורים.

מה יהיה, אופירה?

עוד לא יבש הריו על הגיליון הקודם, שבו התלוננתי על כך שהכל מטפסים על אופירה נבון — והנה הטלפון מצלצל.

ירושלים על הקו. השעה 11.45, יום לפני כל נדרי, כל ירושלים נערכת לחג. המשולש הומה קונים, ובניהם גם אופירה.

קול נרגש מספר: "רעית הנשיא לשעבר, בליוויית אחותה ורדנה ארזי, עורכת שופינג במרכז העיר." עד כאן יופי. אבל מה הסיפור?

הסיפור הוא כזה: בעוד שוורדינה לבשה ג'ינס וחולצה, לבשה הרעיה גלאבייה גדולה ורחבה מכר לבן ושקוף. ראו מה שלבשה למטה. והיו שם אלפים! ואם לא אלפים — כמה מאות בטח.

"התיסרוקת הזדקרה לעין, שער מלא תלתלים, מישקפיים גדולים על החוטם, דמות מושכת תשומת-לב בולטת בהמון."

זה מזכיר לי: אופירה תמיד השמיעה געגועים ליום שבו תוכל ללבוש גלאביות, ולהסתובב ברחובות. אבל שקופה? ובירושלים? במשולש?

אופירה נבון בלבן

קצת פרוזה

יש שני פילציים. אחד מהם הוא האב אריה, שבנה והפסיק את התחנה המרכזית, שבנה ומסיים את דיזנגוף סנטר. בית-קפה נקרא על שמו, במקום שבו התחיל את הקאריירה בתל-אביב כבעל קפה.

אחרי שפילץ התאלמן, היה לו רומן ארוך וסוער עם רייבנפלד, מהגלריה ביפו. הרומן הסתיים לא כליכך אייאיי, אך הגברת פוצתה בצורה הולמת. כשהתפנה השטח נשא אריה פילץ לאשה את סוניה טבצניק, דרוס-אמריקאית, שגם אצלה הפרוטה מצוייה. נגמר הסיפור של אריה.

מתחיל הסיפור של אברהם — הבן. הסיפור מתחיל בסיום עצוב. בימים אלה נפרד אברהם מאשתו ומחמשת ילדיו.

בעוד אריה התחיל בבית-קפה, התחיל אברהם בקיבוץ. חמש שנים היה בקיבוץ גדות בעמק-החולה. המרחבים של הגליל והחקלאות קסמו לבחור. כשעזב, יחד עם אשתו, את המשק, המשיך כחקלאי באשקלון ובפרדסיה, והשלים את לימודי הכלכלה.

כשאבא קרא לבן לעזרה בעסקיו. נטש הבן את החקלאות, וכיום הוא מנהל, בין השאר, את הפרוייקט של דיזנגוף סנטר.

ומאירה, אשתו, ממשיכה לנהל שם את החנות פרוזה לספרים.

מאירה ואברהם פילין פירוד

ירדנה ארזי ונתן תומר בחתונתם כמה שפחות